

VRTEC.

Izhaja
1. dnó
vsacega
meseca
na celej
póli in
stoji za
vse leto
2 gl.
60 kr.,
za pol
leta 1 gl.
30 kr.
av. vr.

Naroč-
nina se
naprej
plačuje
in po-
šilja u-
redništ-
vu v
Lingar-
jevih
ulicah
hiš. št. 1
v Ljub-
ljani.

Časopis s podobami za slovensko mladino.

Štev. 6.

V Ljubljani 1. junija 1877.

Leto VII.

Z večera.

Molitvo drobne ptičke
Večerno zdaj pojó;
Cvetličice pobožno
Povésajo glavó.

K počitku se pripravla
Dobrava in raván,
Na nebu luna plava,
Večer je lep, mirán.

Zvoné okrog zvonóvi,
Da misli in srcé
Opómne se ljubezni,
Ki čuje vrh zemljé.

To čas je, dete mílo!
Da sná se veselíš,
Da nagneš, kakor evetje,
Glavíco, in zaspiš.

Lujisa Pezjakova.

Materina ljubezen.

Jarnežek in Jožek sta imela ubožne starše. Jarnežkova mati so bili vdova, a Jožek je imel hudo mačeho, ki je z njegovim očetom živela v vednem prepiru.

Necga jesenskega dne se napravit v gozd, da bi nabrala suhih drv, katerih je staršem zeló primanjkovalo. Ko prideta v gozd, dogovorita se, da bosta tudi domóv šla skupaj; potem se ločita in gresta vsak svojim potem nabirat suhljadi. Jarnežek je pridno nabiral suhljad; kjer koli je ugledal kako suho vejo na drevesu, takój je splezal gori, da jo odlómi. Ne dolgo in imel je mnogo suhih drv, katera lepo zloží in v breme poveže. Potem gre na drugo stran gozda, ter pokliče továriša Jožka. Ta se mu oglási iz bližnje doline. Ko Jarnežek do njega pride, vidi ga v leskovem grmovji lešnike nabirat. „Idi, zdaj greva domóv! A kje imaš drva?“ vpraša ga